

ЧИЕ ИМЕ НОСИ АЛЕКСАНДРОВСКА БОЛНИЦА

Както се вижда от Софийската пощенска картичка от края на XIX век, името на болницата е „Княз Александър I“. Тъй като все още битува погрешното убеждение, че болницата е именувана не само на българския княз, но и на двамата руски императори – Александър II (освободител) и Александър III (покровител), поместваме част от изследването на проф. д-р Минчо Георгиев по въпроса:

„Александровска е най-голямата софийска и българска болница дълго след създаването ѝ през 1879 г. Тя е мястото, където се зараждат българската медицинска наука и образование. Въпросът за именуването на болница „Александровска“ заслужава специално обсъждане. Както се вижда от документите, тя приема еднозначно името на българския княз Александър Първи (не на руските императори Александър Втори и Трети), както предлага Висшия медицински съвет. Това предложение не става решение, а наличните документи свидетелстват за голямо объркване по въпроса. Изглежда, че то е последица от сериозното охлаждане на отношенията на княжеството с Русия по това време. Например, в доклада на вътрешния министър до княза се съобщава, че предложението на ВМС е одобрено от Министерския съвет с протокол № 74 от 9 януари, но такова решение няма нито в протокол № 74, който не е от същата дата, нито в протокола от 9 януари 1884 г. Липсва протокол 24/1884 г. от заседание на Министерския съвет, който е бил пратен на княза и чието съдържание остава неизвестно. Дали това не е въпросният протокол? Според доклада на вътрешния министър, в чието ведомство е Гражданската санитарна дирекция, МС одобрява предложението на ВМС на 9 януари т.е. преди то да бъде направено на 21 януари. С това предложение на ВМС се иска именуването на болницата както на българския княз, така и на двамата руски императори, но в доклада си П. Р. Славейков се иска разрешение за именуването само на княз Александър I. И това е, което е одобрено от княза, като остава неизвестно кой е прередактирал предложението на ВМС – дали МС, вътрешният министър или князът. Във времето около откриването на болницата (26 септември-21 октомври)

в двореца цари оживление около гостуването на сестрата на княза и на други техни роднини. Според дворцовата хроника на 14 октомври в тяхна чест в двореца се провежда „танцевална вечер“, а предния ден (5 дни преди откриването на болницата 18 октомври ст.ст.) княз Александър приема секретаря на руското дипломатическо агентство заедно с председателя на ВМС д-р Георги Атанасов. С голяма сигурност може да се предположи, че темата на техните нелеки разговори е било предстоящото откриване и именуване на болницата, но не на името на руските императори. Организацията на тържественото освещаване предвижда участието на сестрата на княза Мария фон Батемберг (графиня Ербах), после печатът свидетелствува за нейното, но не и за присъствие на руски дипломатически представители. Освен всичко това в официални документи болницата се нарича с различни имена, вкл. и „Александровска“, много преди тържественото ѝ именуване. Изглежда името „Александровска“ е било отрано популярно и широко одобрявано в българското общество.”

М. Георгиев, *Кратка история на болница „Александровска“*, В: 135 години Александровска болница, С., 2014, 11-34)

СМ

ЮБИЛЕЙ

Проф. Минчо Георгиев Атанасов на 70 години

Проф. Минчо Георгиев е роден през 1945 г. в с. Пиринец, Търговишко. Завършва 35-то средно училище в София (1963) и Софийския медицински факултет (1969). Професионалният му път преминава като: лекар ординатор в ХЕИ В. Търново (1970), асистент, старши и главен асистент и доцент в Катедра по социална медицина при Медицинската академия в София (1972-1991), доцент и професор в Етнографския институт с музей при БАН (1991-2010). Учи задочно история в Софийския университет „Климент Охридски“ (1973-1977). Специализира история на медицина

ната в Полша, социална медицина в МА-София, старобългарски език и литература в СУ „Св. Климент Охридски“ и история

и философия на естествознанието в Българската академия на науките. Преподавал е по дисциплините: социална медицина, история на медицината, медицинска етика и медицинска антропология; доктор по медицина (1977) и доктор на медицинските науки (1986).

Автор е на монографиите: „Слово за словото /опит върху антропологията на ритуала“ (2002), „Увод в медицинската антропология“ (2007), „Ритуалният дискурс“ (2007), „Несъществуващото“ (2007), „Старобългарската медицина“ (2011). Съставител е на енциклопедията „Българска народна медицина“ (1999), енциклопедичния речник „Митология на човешкото тяло“ (2008), сборника „История на българската медицина“ (2009) и „История на медицинските науки в България“ (2013). Книгата „Увод в медицинската антропология“ на проф. М. Георгиев е първата българска книга, която поставя медицинското познание между биологичните и културни възгледи за човека. По този повод се създава и раздел „Медицинска антропология“ към списание „Социална медицина“ и първите статии са негово дело.

Редколегиата на списание „Социална медицина“ поздравява проф. Минчо Георгиев с неговата 70-годишнина като му пожелава крепко здраве и творческо дълголетие.